

V.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov om Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af private Veie, til hvis Afbenyttelse Flere ere udelukkende berettigede.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 2den November 1864.)

Det vil nedenfor sees, at B. Eriksen har fundet sig foranlediget til at afgive særskilt Betænkning. Udvalgets øvrige Medlemmer afgive derimod følgende Betænkning.

Det er ved denne Sags første Behandling fremhævet, og tør forudsættes almindelig anerkjendt, at der for den Klasse af offentlige Veie, der efter de hidtil fulgte Regler ikke optages paa Regulativerne for de offentlige Vi-veie efter Frd. af 29de Septbr. 1841 § 28, som staae under offentligt Tilsyn, søles Savn af Forrifter om, hvem Omsorgen for disse paaahviler. — Med Undtagelse af S. Pedersen ere vi enige i, at man bør søge dette Savn afhjulpet ved i nærværende Lov at optage hertil sigtende Bestemmelser. Herimod er vel anført, at disse nærmest ville høre hjemme i Lovgivningen om de øvrige offentlige Veie, og at dette Lovudkast alene har til Niemed for de private Veies Bedkommende at træffe en Ordning af Forholdet imellem de flere Grundbesiddere, der have Andeel i Afbenyttelsen af en saadan Bei. Efter vort Skjøn kan imidlertid herimod erindres, at de offentlige Veie, der her havest for Die, ofte ere af en blandet Natur, saa at det er tvivlsomt, hvorvidt den offentlige eller private Charakter er den overveiende, — at de snarest danne en Mellemklasse mellem de Veie, sem staae

under et anordnet stadigt offentligt Tilsyn, og de private Veie, og at det derfor ikke er afgjort, hvilken af disse 2 Classer af Veie de staae nærmest, — samt at det meget vel synes at kunne forsvares i Veisystemet at stille disse Veie i Forening med de private i Modsetning til de større offentlige Samfærdselsveie. Eiheller er det antaget at ville tjene til nogen virkelig Veiledning i Loven at give en Regel for, hvad der hører til, for at en Bei bør betragtes som offentlig eller privat. Herom vilde neppe lade sig sige Andet, end at en offentlig Bei er den, som er til almindelig Afbenyttelse, og en privat Bei derimod den, som ikkun Een eller Flere ere berettigede til at færdes paa; men Tvivlen i det enkelte Tilfælde vilde ikke derved være hævet, f. Ex. naar der er Tale om en Bei til forskjellige Udflyttersteder og deslige. Det synes derfor rigtigst at gaae ud fra Begreberne om offentlige og private Veie som girne, og at lade det berøe paa Communalbestyrelsernes Skjøn i hvert forekommende Tilfælde at bestemme, under hvilket Begreb Veien bliver at henføre. — Naar saadan Bestemmelse er truffen, bliver det alene Opgaven at give Forrifter om, hvorledes de Arv, som de Færdselsberettigede — Alle eller kun Enkelte — have til Veiens Færbarhed, kunne blive fyldestgjorte. Det Skjøn, som Communalbestyrelsen afgiver angaaende en Veis Genstøb som offentlig eller privat, kan selv-